

Astăzi, Sâmbătă, 14 Septembrie, 2024
(†) Înălțarea Sfintei Cruci (Post)

Psalmul 98

5 Înălțați-L pe Domnul, Dumnezeu nostru, și vă închinați așter-

nutului picioarelor Lui, că sfânt este!¹

¹ Evident, Dumnezeu nu are nevoie de

Psalmul 98

¹ Domnul S'a împărățit: să se mânie popoarele²; El șade pe heruvimi: să tremure pământul³.

1 Corinteni 1

¹⁸ Căci cuvântul crucii nebunie este pentru cei ce pier; dar pentru noi,

---

ajutorul omului spre „a Se înălța”. De altfel, expresia „a-L înălța pe Dumnezeu” înseamnă a-I înălța imne de laudă și preamărire; astfel „înălțându-L” pe Dumnezeu, omul își acordă sieși șansa de a se înălța.

² Fer. Augustin observă că trei sunt psalmii care încep cu cuvintele: „Domnul S'a împărățit”: 92, 96 și 98, dar ceea ce urmează imediat e diferit, și nu fără o anumită noimă. În primul caz: Domnul „întru podoabă S'a îmbrăcat”, ceea ce exprimă măreția Sa de creator al întregii lumi; în al doilea: „să se bucure pământul”, ceea ce înseamnă bucuria celor ce cred în El și-I urmează căile; în cazul de față: „să se mânie popoarele” exprimă starea de spirit a celor ce, la sfârșitul veacurilor, își vor vedea necredința și tăgăda contrazise de evidența lui Iisus Hristos și a judecății pe care El urmează s'o facă.

³ Nu e vorba de un cutremur de pământ, ci de o tremurare a lui, adică de tot ceea ce e pământesc în noi și care nu poate fi vindecat dacă nu tremură. De îndată ce e tulburat și scuturat, își redobândește sănătatea (Fer. Ieronim). Tremurul înainte de vindecare ar fi ca efectele imediate și deseori neplăcute, tulburătoare, ale unui vaccin.

cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu.

¹⁹ Că scris este: **Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și deșteptăciunea celor deștepți o voi ascunde.**

²⁰ Unde este înțeleptul? unde este cărturarul? unde este întrebătorul acestui veac? Oare n'a arătat Dumnezeu drept nebună înțelepciunea lumii acesteia?

²¹ Că de vreme ce prin înțelepciune lumea nu L-a cunoscut pe Dumnezeu întru'nțelepciunea lui Dumnezeu, atunci, pe cei ce cred a binevoit Dumnezeu să-i mântuiască prin nebunia propovăduirii.

²² Și'n timp ce Iudeii cer semne și Elinii caută înțelepciune,

²³ noi Îl propovăduim pe Hristos-Cel-Răstignit: pentru Iudei, piatră de poticnire; iar pentru păgâni, nebunie;

²⁴ dar pentru cei chemați, și Iudei și Elini: Hristos-Puterea-lui-Dumnezeu-și-Înțelepciunea lui Dumnezeu.

Ioan 19

⁶ Când L-au văzut atunci arhierii și slujitorii, au strigat, zicând: „Răstignește-l!, răstignește-l!...”. Zisu-le-a Pilat: „Luați-l voi și răstigniți-l, că eu nici o vină nu găsesc în el”.

7 Iudeii i-au răspuns: „Noi lege avem, și după legea noastră trebuie să moară, pentru că s'a făcut pe sine fiu al lui Dumnezeu”.

8 Deci, când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult s'a temut.

9 Și din nou a intrat în pretoriu și i-a zis lui Iisus: „De unde ești Tu?...”.⁴ Dar Iisus nu i-a răspuns.

10 Atunci Pilat I-a zis: „Mie nu-mi vorbești? Nu știi că putere am să te eliberez și putere am să te răstignesc?”

11 Iisus a răspuns: „Asupra Mea n'ai avea nici o putere dacă nu ți-ar fi fost dat de sus. De aceea, cel care M'a dat în mâna ta, mai mare păcat are”.

[...]

13 Atunci Pilat, auzind cuvintele acestea, L-a dus pe Iisus afară și a șezut pe scaunul de judecată, în locul numit Pardosit-cu-pietre, iar evreiește Gabbata.

14 Și era Vinerea Paștilor, ca la al șaselea ceas⁵; și le-a zis Iudeilor:

---

⁴Întrebarea nu se referă la locul de naștere sau la domiciliul lui Iisus, ci la originea Acestuia. E rândul lui Pilat să intuiască misterul lui Iisus (tema centrală a Evangheliei după Ioan).

⁵Asupra zilei de Vinerea Paștilor vezi nota de la Mc 15, 42. Cam pe la ceasul al șaselea, adică spre amiază, când din casele Evreilor se îndepărtau toate alimentele fermentate, spre a le face loc azimelor.

„Iată, împăratul vostru!”

15 Atunci ei au strigat: „Ia-l!, ia-l!, răstignește-l!...”. Pilat le-a zis: „Pe împăratul vostru să-l răstignesc?” Arhiereii au răspuns: „Nu avem împărat decât pe cezarul...”.

16 Atunci L-a dat pe mâna lor, ca să fie răstignit. Și L-au luat pe Iisus și L-au dus.

17 Și ducându-și crucea, a ieșit la locul ce se cheamă Al-Căpățâni, căruia pe evreiește i se zice Golgota,

18 unde L-au răstignit; și împreună cu El pe alți doi, de-o parte și de alta, iar la mijloc pe Iisus.

19 Iar Pilat a scris și titlu⁶ și l-a pus pe cruce. Și era scris: **Iisus Nazarineanul, împăratul Iudeilor.**

20 Deci mulți dintre Iudei au citit acest titlu, căci locul unde a fost răstignit Iisus era aproape de cetate. Și era scris în evreiește, latinește și grecește.

[...]

25 Și lângă crucea lui Iisus stăteau mama Sa și sora mamei Sale, Maria lui Cleopa, și Maria Magdalena.

26 Atunci Iisus, văzând pe mama

---

⁶Inscripție pe o placă de lemn, cu numele condamnatului. Evident, placa nu a fost scrisă de însuși Pilat, ci din ordinul lui (ca și biciuirea din versetul 1 al acestui capitol).

Sa și pe ucenicul pe care-l iubea preună cu El.

stând alături, i-a zis mamei Sale: „Femeie⁷, iată, fiul tău!”

²⁷ Apoi i-a zis ucenicului: „Iată, mama ta!” Și din ceasul acela ucenicul a luat-o la sine⁸.

²⁸ După aceea, știind Iisus că de-acum toate s’au săvârșit, ca să se plinească Scriptura, a zis: „Mi-e sete”.

[...]

³⁰ Deci, când a luat oțetul, Iisus a zis: „Săvârșitu-s’al...”. Și, plecându-și capul, și-a dat duhul.

³¹ Apoi Iudeii, fiindcă era vineri, ca să nu rămână trupurile sâmbăta pe cruce – că era mare ziua acelei sâmbete –, l-au rugat pe Pilat să le zdrobească fluierile picioarelor⁹ și să-i ridice.

³² Deci au venit ostașii și au zdrobit fluierile celui dintâi și pe ale celui alt, care erau răstigniți îm-

³³ Dar venind la Iisus, dacă au văzut că de-acum murise, nu l-au zdrobit fluierile,

³⁴ ci unul din ostași cu sulița coasta l-a împuns-o și îndată a ieșit sânge și apă¹⁰.

³⁵ Și cel ce a văzut¹¹ a mărturisit, și adevărată este mărturia lui; și el știe că spune adevărul, pentru ca și voi să credeți.¹²

---

⁷ Pentru această adresare vezi nota de la In 2, 4.

⁸ Dispoziție testamentară consemnată de însuși Ioan, cel implicat direct în ea, de unde reiese limpede că Iisus era unicul fiu al Mariei și că aceasta, după moartea Lui, nu mai avea pe nimeni care s’o ocrotească. Dimensiunii filiale i se adăuga cea duhovnicească, prin care Maria, „Eva cea nouă”, devine Maica tuturor credincioșilor.

⁹ Mijloc prin care era grăbită moartea crucificaților agonici.

---

¹⁰ Procesul de separare a serului de plasma sangvină era o probă asupra decesului. Dincolo de aspectul fiziologic, Sfinții Părinți atestă dimensiunea spirituală a momentului: apa e simbolul Botezului prin Sfântul Duh, sângele e simbolul Euharistiei. În ritualul liturgic al Bisericii, ambele elemente fac parte din materia euharistică.

¹¹ Evanghelistul Ioan însuși.

¹² *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

Tâlcuire

„Oricine voiește să vină după Mine să se lepede de sine, să-și ia crucea sa și să-mi urmeze Mie” (Mc. 8, 34).

Nu poți merge fără cruce în urma Domnului Purtător de cruce; și toți cei care merg în urma Lui merg, negreșit, cu crucea. Ce e această cruce? Necazurile, strâmțorările și întristările de tot felul, care vin dinlăuntru și din afară asupra celui ce împlinește cu conștiință dreaptă poruncile Domnului, trăind în duhul rânduielilor și cerințelor Lui. Această cruce se întrepătrunde până-ntr-atâta cu modul de viețuire al creștinului, încât acolo unde este creștinul este și ea, iar acolo unde nu e această cruce nu poate fi vreun creștin. Înlesnirile de toate felurile și viața în dezmierdări nu sunt pentru un creștin adevărat. Sarcina creștinului adevărat e să se curățească și să se îndrepteze. El e ca un bolnav care trebuie să fie cauterizat pe ici, tăiat pe dincolo, iar asta nu poate avea loc fără durere. El vrea să se smulgă din robia unui vrăjmaș puternic; poate face asta fără să lupte și fără să fie rănit? El trebuie să meargă împotriva tuturor rânduielilor (lu-

mești) care îl înconjoară, iar asta cum o poate face fără neplăceri și strâmțorări? Bucură-te, deci, când simți că te apasă crucea, fiindcă acesta este semnul că mergi în urma Domnului, pe calea mântuirii, în rai. Rabdă puțin. Acum-acum vine sfârșitul, însoțit de cununi!¹³

---

¹³ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*